

отъ другого; зачтото уловень крадецъ ся наказва отъ правителство-то со затворъ, или со смърть. Кога на краждж-тж му съществуватъ само подозрѣнія, а не вѣрны доказателства, и тогава го мразятъ и на всякадѣ ненавиждатъ челоуѣцы-тѣ. Никой го не прѣма въ къщи си, въ градинж-тж си, или на нивж-тж си. Който не може да го воспре, да му не дойде, той заключа и крое всичко, что има, изгледва го на всякадѣ, праща челоуѣцы по него да гледатъ, да не открадне нѣчто. Ако иска нѣчто на заемъ, никой не го вѣрва, да му даде, колко и да ся обѣщава, че ще го върне. Ако му ся случи нѣкое несчасіе, то никой не го пожалва; ако е сиромасъ, никой не смѣе да го прибере у дома си, и отъ това такъвъ челоуѣкъ става лошъ, сиромасъ и злополучень.

И отъ тоя порокъ трѣбва, дѣца мои, да ся пазите да не сторите начало. Никой не става изведнажъ вълхва. Помного-то вълхвы захващатъ испърво отъ малкы измамы, послѣ наченватъ да утайватъ нѣкаквы малкы вещи, найдены, или вземены, и като привыкнѣтъ и на това, найпослѣ ставатъ совѣршени крадцы първо въ малкы вещи, а послѣ и въ поголѣмы.

Помните ли исторіи-тж на оный крадецъ, който, когато щели да го обѣсѣтъ, отханагъ на